

۳۰ مهر ۱۳۹۳

همایش سراسری اخلاق و فرهنگ در علوم سلامت

تصمیم‌گیری اخلاقی در محدودسازی جسمانی بیمار

مریم جدید میلانی^۱، محمدرضا حیدری^۲

۱. استادیار، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه شاهد (نویسنده مسئول)

۲. استادیار، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه شاهد

مقدمه: پرستاران روزانه در بالین تصمیمات مختلفی می‌گیرند که دارای بار اخلاقی است. تصمیم‌گیری اخلاقی فرایند پیچیده‌ای است که بر اساس آگاهی و تجربه صورت می‌گیرد. به کارگیری محدودکننده‌های فیزیکی از رفتارهای رایجی است که به طور گسترده در بسیاری از کشورها انجام می‌گیرد. تصمیم‌گیری در این باره از معضلاتی است که پرستاران از نظر اخلاقی با آن مواجه می‌باشند.

روش: در این مطالعه کیفی مفهوم محدودسازی جسمانی در بیماران و تصمیم‌گیری برای آن مورد بررسی قرار گرفت. برای این منظور از تحلیل محتوای متون و مقالات مرتبط با این مفهوم استفاده و بعد از کدگذاری و تلخیص در نهایت طبقات زیر استحصال شد. نه مقاله مرتبط با تصمیم‌گیری مورد تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد که به کارگیری محدودکننده‌های فیزیکی به طور رایج در بسیاری از کشورها و به خصوص در مورد بیماران روانی و در سالمندان مورد استفاده قرار می‌گیرد. در کدگذاری اولیه ۵۰ کد استخراج گردید و با مقایسه کدها و بر اساس شباهت‌ها و تفاوت‌های بین کدهای اولیه ۴ طبقه به دست آمد که به صورت اخلاقی بودن تصمیم‌گیری، پیچیده بودن تصمیم‌گیری، بافت تصمیم‌گیری و پیامدهای تصمیم‌گیری نامگذاری شدند. طبقه بافت تصمیم‌گیری از زیر طبقات یقین در تصمیم‌گیری، تصمیم‌گیری متعدد، تصمیم‌گیری روتین و منحصر به فرد بودن شکل گرفت. طبقه دشوار بودن بودن متشکل از زیر طبقات مستقل بودن فرایند تصمیم‌گیری، بررسی مداوم بیمار، نیاز به تعمق و تعهد بالا، استدلالی بودن فرایند تصمیم‌گیری، تأثیرپذیری از نگرش یا باورها و جایگزین‌های ناکافی بود. طبقه بار اخلاقی از طبقات فرعی حمایت محیط ارزشی، خط مشی اخلاقی موسسه، تضاد با استقلال بیمار و حفظ حرمت و عدالت تشکیل یافت و طبقه پیامدها از زیرطبقات محافظت از سلامت جسمی، احساس امنیت کردن، ایجاد محیط امن برای بیمار و پرسنل، نیاز به آموزش و احساس گناه و تضاد حاصل شد.

نتیجه‌گیری: تصمیم‌گیری برای به کارگیری محدودکننده‌های فیزیکی از چالش‌های اساسی پیش روی پرستاران می‌باشد از یک سو پرستاران برای حفظ ایمنی بیمار و خود مجبور به تصمیم‌گیری برای به کارگیری محدودیت در فعالیتهای بیمار می‌باشند و از سوی دیگر این امر آنها را در معرض تنشهای روحی ناشی از تصمیم‌گیری قرار می‌دهد.

کلیدواژه‌ها: اخلاق، بیماران، تصمیم‌گیری، محدودسازی فیزیکی